

Λόγος περί εκτρώσεων

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : Δεκεμβρίου 7, 2017

Ο πασίγνωστος άγιος και πολὺ μορφωμένος, μακαριστὸς [Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος](#) (1930-1989) διηγείτο ἀπὸ τὴν μεγάλη του ἐξομολογητικὴ ποιμαντικὴ πείρα τὸ ἑξῆς:

“Κάποτε μιὰ μητέρα ἐνὸς ἐπτάχρονου -περίπου- ἀγοριοῦ ἔμεινε ἔγκυος γιὰ δεύτερη φορά. Βασανίστηκε ἀπὸ δαιμονόπληκτους λογισμοὺς νὰ κάνει ἔκτρωση. Τηλεφώνησε στὸν γυναικολόγο τῆς, πνευματικοπαίδι τοῦ π. Ἐπιφανίου καὶ τῆς ἀνακοίνωσε τὸν προβληματισμό τῆς νὰ “ρίξει” τὸ παιδάκι πὺ κυοφοροῦσε. Ὁ γυναικολόγος τῆς φωτίσθηκε ἀστραπιαία ἀπὸ τὸν Χριστό μας καὶ τῆς συνέτισε μὲ τὸν ἀκόλουθο τρόπο:

Δέχομαι, τῆς εἶπε ἀπὸ τὸ τηλέφωνο, νὰ σοῦ κάνω τὴν ἀμβλωση πὺ θέλεις μὲ μιὰ προϋπόθεση, θὰ ἔλθεις αὔριο τὸ πρωὶ στὸ ἰατρεῖο μου μαζί μὲ τὸ πρῶτο σου παιδί, μὲ τὸ ἀγοράκι σου. Ἐκπληκτὴ ἡ μάνα συμφώνησε.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ἔγκυος καὶ πρῶτο παιδί πιστοὶ στὸ ραντεβὺ μὲ τὸν γυναικολόγο γιὰ τὴν ἔκτρωση. Τότε ὁ εὐλαβῆς χειρουργὸς-γυναικολόγος ἀπαίτησε ἀπὸ τὴ μάνα νὰ μπεῖ μέσα στὸ χειρουργεῖο μαζί μὲ τὸ ἀνήλικο ἀγοράκι τῆς καὶ νὰ ξαπλώσει στὸ χειρουργικὸ τραπέζι γιὰ τὴν ἐπέμβαση-φόνου.

Μετὰ ὁ γυναικολόγος ἔκανε μιὰ καταπληκτικὴ κίνηση. Πῆρε ἕνα νυστέρι, ἀγκάλιασε τὸ ἀνήλικο πρῶτο παιδί τῆς ἔγκυου καὶ προσποιήθηκε ὅτι πάει νὰ τοῦ κόψει τὸν λαιμὸ μὲ τὸ νυστέρι. Ἐντρομὴ καὶ πανικόβλητὴ ἡ ἔγκυος μάνα μπροστὰ στὸν ἐπικείμενο θάνατο τοῦ ἀθῶου γιοῦ τῆς ἔβαλε τὶς φωνὲς καὶ κάλεσε σὲ βοήθεια. Μπροστὰ στὸν ἀπόλυτα δικαιολογημένο πανικὸ τῆς ὁ γυναικολόγος χαμογέλασε, χάριδεψε τὸ ἀγοράκι τῆς, τὴν καθησύχασε, πέταξε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ τὸ νυστέρι, καὶ τῆς εἶπε: “Τρόμαξες, ἀπόλυτα δικαιολογημένα, ὅταν προσποιήθηκα ὅτι θὰ σοῦ δολοφονοῦσα τὸ ἀθῶο μικρὸ σου πρῶτο παιδάκι. Μπράβο! Γιατί ὅμως εἶσαι ἔτοιμη νὰ δεχθεῖς νὰ σοῦ σφάξω τὸ δευτέρου σου ἀθῶο παιδάκι πὺ κυοφορεῖς ἐδῶ καὶ δυόμιση μῆνες;”.

Ἀπάντησε κάπως ἡρεμὰ ἡ μάνα καὶ ἔγκυος: “Τὸ πρῶτο παιδί ἔχει ἤδη γεννηθεῖ καὶ μεγαλώσει, εἶναι ὀλόκληρο ἐπτάχρονο ἀγόρι”.

Τότε τῆς ἀπάντησε ὁ θεοφώτιστος γυναικολόγος: “Μάθε ὅ,τι καὶ τὸ δεύτερο παιδάκι πὺ κυοφορεῖς ἐδῶ καὶ δυόμιση μῆνες εἶναι ἀπὸ τὴν σύλληψή του πλήρης ἄνθρωπος μὲ ψυχὴ, στὰ πρῶτα στάδια τῆς ἀναπτύξεώς του. “Μάθε, σὰν χριστιανὴ ὀρθόδοξη πὺ εἶσαι, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς σύλληψης τοῦ εἶναι πλήρης

ψυχοσωματική οντότητα και έχει την ίδια αξία, απαίτηση και δικαίωμα να ζήσει όπως κάθε άνθρωπος ανήλικος ή ενήλικος. Εγώ σαν χριστιανός και γιατρός δεν έχω δικαίωμα να τον δολοφονήσω σε οποιοδήποτε στάδιο της ανήλικης ή ενήλικης ζωής του, αλλά έχω καθήκον να τον συντηρώ στην ζωή. Δικαίωμα ζωής και θανάτου πάνω σε κάθε άνθρωπο κυοφορούμενο, ανήλικο ή ενήλικο έχει μόνον ο Θεός, κανείς άλλος”.

Η μάνα διδάχθηκε, ευχαρίστησε τον Θεό που φώτισε τον γυναικολόγο να την αποτρέψει από το έγκλημα της έκτρώσεως και μόλις έκλεισε τους έννιά μήνες της έγκυμοσύνης της γέννησε ένα υγιέστατο αγοράκι που τώρα, το 2017, είναι παντρεμένος ενήλικας έπιστήμων χρήσιμος στην οικογένεια, στην κοινωνία και την οικονομία. Τέτοιες μικρές ιστορίες είναι φαινομενικά άπλοϊκές αλλά πολύ διδακτικές και μάς προτρέπουν να αποφύγουμε, σαν όρθόδοξοι χριστιανοί, το φοβερότατο αμάρτημα της έκτρώσεως.

Όταν γινόταν, από το 1984-1986 συζήτηση στην Ελλάδα για το νόμο περί έκτρώσεων [1], δεν θυμάμαι ποιός νομικός, σε κάποιο τηλεοπτικό κανάλι διατύπωσε μια προσωπική του ρήση-γνώμη: “Η έκτρωση πρέπει να καταδικάζεται σαν φόνος εκ προμελέτης ιδιαιζόντως άπεχθής, διότι καταφέρεται κατά άθώου και άνυπεράσπιστου έμβριου και καταπατά το άναφαίρετο δικαίωμά του στην ζωή, στην άνάπτυξή του”.

Έδώ να τονίσουμε ότι οί πονηρότατοι ύποστηρικτές των έκτρώσεων, γυναικολόγοι, φονιάδες χειρουργοί ύποστηρίζουν ό,τι μέχρι τον τρίτο μήνα κύησης, έπειδή το έμβρυο είναι άσχημάτιστο, δεν είναι άνθρωπος. Έτσι πείθουν πολλές μάνες να κάνουν με ήσυχη συνείδηση έκτρωση. Αύτός ό δολοφονικός νόμος ψηφίστηκε δυστυχώς και στην όρθόδοξη Ελλάδα μας και μετά από πιέσεις χριστιανών γυναικολόγων και νομικών και λοιπών λαϊκών, ιερέων και μοναχών το κράτος -πάλι καλά- ύπεχώρησε στο να μπορούν οί γυναικολόγοι να άρνοϋνται να προχωρήσουν σε έκτρωση έπικαλούμενοι λόγους ήθικής ή θρησκευτικής δεοντολογίας [2].

Πάντως ή όρθόδοξη έκκλησία μάς είναι σαφέστατη, ξεκάθαρη και άπόλυτη! Παραδέχεται και άναγνωρίζει σαν άπόλυτη ψυχοσωματική οντότητα κάθε άνθρωπο από την ώρα της συλλήψεώς του, της μίτωσης που λένε οί γιατροί, της ένωσης των δυο DNA του σπερματοζωαρίου και του ώαρίου. Ρωτήστε κάθε έγκυρο γιατρό, θα σάς διαβεβαιώσει ό,τι άμέσως μετά την μίτωση στο κύημα- έμβρυο άναπτύσσονται ομάδες κυττάρων: το έξώδερμα, το μεσόδερμα και το έσώδερμα.

Αύτες οί ομάδες άποτελοϋνται από τα λεγόμενα βλαστοκύτταρα. Από κάθε ομάδα βλαστοκυττάρων αρχίζουν και άναπτύσσονται σωματικά όργανα και συστήματα, για παράδειγμα από το έξώδερμα άναπτύσσονται σταδιακά ή σπονδυλική στήλη, ό έγκέφαλος, το κεντρικό νευρικό σύστημα [3] κλπ. Επίσης από το 2012 και μετά ή σύγχρονη Γενετική-Μοριακή βιολογία μάς άποκάλυψε και έπιβεβαίωσε ό,τι το έμβρυο

Έχει δικό του DNA μὴ συμβατὸ μὲ τὴν μητέρα καὶ ἀποτελεῖ γι' αὐτὴν ξένο σῶμα, τὸ ὁποῖο τελικὰ σὰν ξένο σῶμα ἢ μανούλα τοῦ τὸ ἀποβάλλει σωματικὰ στοὺς ἐννιά μῆνες μὲ τὸ πού τὸ γεννά. Μέχρι τότε γιὰ ὅλους τοὺς ἐννιά -συνήθως- μῆνες τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς τὸ ἀνέχεται σωματικὰ στὴν μήτρα τῆς διότι ἔχει στὸ αἷμα τῆς μιὰ πρωτεΐνη τὴν H.L.A.-A. [4] πὺ λειτουργεῖ σὰν ἀνασταλτικὸς παράγοντας.

Ρωτῆστε ὁποιοὺνδήποτε γυναικολόγο. Θὰ σᾶς βεβαιώσει ὅτι τὸ αἷμα τῆς ἔγκυου μητρὸς φθάνει μικροαγγειακὰ μέχρι τὰ τοιχώματα τοῦ πλακούντα. Ἐκεῖ μικροαγγειακὰ πάλι ἀνταλλάσσονται διακυτταρικὰ μόνο τὰ ἀπαραίτητα ἀέρια μεταξὺ μάνας καὶ παιδιοῦ (ὄξυγόνο, διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα κλπ). Ἐπειδὴ τὸ αἷμα τῆς μάνας εἶναι ἀσύμβατο συνήθως, μὲ τὸ αἷμα τοῦ παιδιοῦ ποτὲ δὲν ἐνώνεται ἄμεσά το μητρικὸ μὲ τὸ ἐμβρυϊκὸ αἷμα γιὰτὶ αὐτὸ θὰ ὀδηγήσει σὲ ἀμεσότατο θάνατο τοῦ παιδιοῦ (λόγω ἀντίθεσης τοῦ παράγοντα ρέζους μεταξὺ μάνας καὶ παιδιοῦ). Ἐπίσης μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ φιλτράρονται μικρόβια καὶ οἱ περισσότεροὶ ἰοί, ἐκτὸς ἐξαιρέσεων. Ἔτσι προστατεύεται τὸ ἔμβρυο ἀπὸ λοιμογόνες παθήσεις πὺ τυχὸν θὰ τοῦ μετέδιδε ἢ μανούλα τοῦ ἄθελά της.

Τάσεις καὶ ροπές, γιὰ μελλοντικὲς παθήσεις, κληρονομοῦνται μὲσω DNA τῶν δυὸ γονέων. Μερικοὶ ἰοὶ περνοῦν μὲσω τῆς μικροαγγειακῆς μικροκυκλοφορίας τοῦ αἵματος καὶ ἀνταλλαγῆς ἀερίων μὲσω τοῦ “φίλτρου” τοῦ πλακούντα μόνο γιὰτὶ οἱ ἰοὶ εἶναι κατὰ πολὺ μικρότεροι ἀπὸ τὰ μικρόβια.

Ἐπίσης ἡ ὀρθόδοξη ἐκκλησία [5] σὰν φιλόστοργη μάνα δέχεται τὴν μετάνοια τοῦ ἁμαρτωλοῦ παιδιοῦ της. **Ἄν γονεῖς ἢ μιὰ μάνα ἔγγαμη ἢ ἄγαμη ἔχει προχωρήσει σὲ ἔκτρωση καὶ προγεύεται ἀπὸ τούτη τὴν ζωὴ σὰν κόλαση τὸν ἀπείρωσ καλὸ Χριστό μας, ὁ Χριστὸς μᾶς τὴν δέχεται νὰ μετανοήσει καὶ τὴν συγχωρεῖ!**

Χωρὶς νὰ δεχόμαστε τοὺς δαιμονικοὺς λογισμοὺς τῆς ἀπόγνωσης ἅς καταφεύγουμε σὲ κανονικὸ ἱερέα ὀρθόδοξο ἐξομολόγο. **Ὁ Χριστὸς δι' αὐτοῦ θὰ μᾶς σβήσει γιὰ πάντα τὸ φρικωδέστατο ἁμάρτημα τῆς ἔκτρωσης καὶ θὰ μᾶς θεραπεύσει σταδιακά,** θὰ μᾶς ἁγιοποιήσει τὴν ἐμπαθῆ μας ἁμαρτωλότατη ψυχούλα γιὰ νὰ μᾶς προετοιμάσει νὰ τὸν ζοῦμε αἰώνια σὰν Παράδεισο [6].

Πολλοὶ ἅγιοι πνευματικοὶ σὰν τὸν ἁγιασμένο Ρωσοπόντιο Ἅγιο Γεώργιο Καρσλίδη [7] (1901-1959), τὸν π. Ἐπιφάνιο Θεοδωρόπουλο (1930-1989), τὸν Ἅγιο Πορφύριο τὸν Καυσοκαλυβίτη (1907-1991) στὸ Μήλεσι καὶ ἄλλους “κανόνιζαν” δηλαδὴ βοηθοῦσαν τὶς μάνες, τὰ ἀνδρόγυνα, πὺ εἶχαν ἐκπέσει στὸν φόνο τῆς ἔκτρώσεως νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ ἐπανορθώσουν τὸ κακὸ πὺ ἔκαναν, ὄχι μόνο μὲ ἐξομολόγηση ἀλλὰ καὶ ἔμπρακτη μετάνοια ὅπως μὲ υἰοθεσία ὀρφανῶν παιδιῶν κ.α.

Ἐπίσης, ἡ ὀρθόδοξη ἐκκλησία μας γιὰ νὰ μᾶς ὑπενθυμίζει τὸ “ἅμα σύλληψη ἅμα

ψυχή” [8] δίδει έμφαση στο έορτολόγιό της σέ συλλήψεις άγιων προσώπων όπως για παράδειγμα ό Εύαγγελισμός τής Θεοτόκου είναι ή έν Αγίω Πνεύματι άνευ σπέρματος Σάρκωσις τής άνθρωπίνης φύσεως τοϋ Χριστοϋ μας. Επίσης έορτάζουμε τήν έν σπέρματι σύλληψη τής Ύπεραγίας Θεοτόκου άπό τήν Αγία Άννα και τόν Άγιο Ίωακείμ ή τήν έν σπέρματι σύλληψη τοϋ Αγίου Ίωάννη Προδρόμου άπό τούς Άγίους γονείς τοϋ Ζαχαρία και Έλισάβετ.

Έπειδή πολλές νέες κοπέλες και γυναΐκες έγγαμες ή άγαμες, ίσως νά μή τó ξέρουν και άμαρτάνουν άπό άγνοια, αναγκάζομαι άπό άγάπη νά τις ένημερώσω ότι ύφίστανται μερικές μοντέρνες και άτυπες μορφές έκτρωσης όπως: α. **[Τò χάπι τής μιᾶς ήμέρας](#)** με τó όποίο άποβάλλεται κάθε γονιμοποιημένο ώάριο πού έχει τυχόν γονιμοποιηθεΐ τις τελευταΐες 24 ώρες β. Τò “σπιράλ” συσκευή πού μοιάζει με όμπρελίτσα, τοποθετεΐται άπό τήν κοπέλα πού δέν θέλει νά συλλάβει παιδί δια τά κόλπου στην μήτρα της έτσι πού τó πάνω μέρος τής “όμπρελίτσας” νά έφάπτεται στο άνω έσωτερικό τοΐχωμα τής μήτρας και μένει εκεί για ένα με δυò μήνες. Άν κατά τήν περίοδο αύτή γονιμοποιηθεΐ κάποιο ώάριο έντός των σαλίγγων τής κοπέλας άκολούθως τó γονιμοποιημένο ώάριο, πλήρης άνθρωπος ψυχοσωματικά άπό τó πρώτο δευτερόλεπτο τής σύλληψης-μιτώσεως έπικολλάται στο πάνω μέρος τής μήτρας και αρχίζει ή διαδικασία τής κύησης. Έντός 48ωρών δημιουργεΐται μιᾶ “τσιπα” στο έσωτερικό τοΐχωμα τής μήτρας, τó πρώτο στάδιο ανάπτυξης τοϋ πλακούντα. Έάν μέσα σέ 30-50 ήμέρες τραβηχτεΐ τó σπιράλ με “σπαγκάκι” πού έξέχει τοϋ κόλπου, τó γονιμοποιημένο ώάριο συμπαρασύρεται μαζί με τόν πρωτογενή πλακούντα, τίθεται έκτός μήτρας και έτσι φονεύεται τó έμψυχο γονιμοποιημένο ώάριο-κύημα-έμβρυο! Νά ή έκτρωση!

Συγχωρέστε μέ, πού άμαρτωλότατος μοναχός άνέφερα τέτοιες λεπτομέρειες άνατομικές άλλὰ τó κάνω άπό άγάπη και ένδιαφέρον μήπως και κάποια μανούλα άποτραπεΐ νά έκτρώσει τó άθώο της παιδάκι.

Ήμαρτον πάλι και καλή μετάνοια, καλό παράδεισο σέ όλους και όλες μας.

Τέλος για τήν ιστορία νά αναφέρουμε ό,τι οί έκτρώσεις δυστυχώς γίνονται μετὰ τήν πτώση τών πρωτοπλάστων, όσο ύπάρχουμε οί μεταπτωτικοί άμαρτωλοί άνθρωποι έπί τοϋ πλανήτη μᾶς δηλαδή έδω και χιλιάδες χρόνια. Στην ιστορική άλληλοδιαδοχή τών αΐώνων διαφέρουν μόνο τα μέσα. Πρωτόγονα σέ πρωτόγονους λαούς και σύγχρονα έπιστημονικά στις σύγχρονες κοινωνίες. Μόνο στην Έλλάδα γίνονται περίπου 120.000 νόμιμες και 200.000 παράνομες έκτρώσεις έτησίως. Παγκόσμια γίνονται τουλάχιστον στον 20ο και 21ο αΐωνα 40 έκατομμύρια, περίπου, κατά μέσο όρο, έκτρώσεις τόν χρόνο.

Εϋχομαι για πολλοστή φορά νά μᾶς όδηγήσει σέ μετάνοια και νά μᾶς αγιάζει τούτη τήν ζωή και αΐωνια ό Πανάγαθος Χριστός μᾶς όρθοδόξους, έτεροδόξους, άλλοδόξους.

ΑΜΗΝ Γένοιτο.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ Δόξα.

μοναχὸς Ἰωάννης 10.7.2017

Βιβλιογραφία:

Α. “Περὶ Ἐκτρώσεων”, Ἀρχιμανδρίτη Ἰωάννη Κωστώφ. Ἔκδοση: Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, Ἀθήνα 2016

Β. “Υποθήκες Ζωῆς” (ἀπὸ τὴν ζωὴ καὶ τὴ διδασκαλία τοῦ πατρὸς Ἐπιφανίου) , Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Ι. Θεοδωρόπουλος, Ἱερὸ Ἡσυχαστήριον Κεχαριτωμένης Θεοτόκου

Γ. “Ὁ Νεαυγὴς Ἅγιος Γεώργιος Καρσλίδης”, Γ.Κ. Χατζόπουλος. Ἐκδόσεις Κυριακίδη Μονοπρόσωπη ΙΚΕ, 2014

Δ. “Ἡ Ἀγιότητα εἶναι κατορθωτὴ σήμερα;” Μοναχὸς Μωϋσῆς Ἀγιορείτης. Ἐκδόσεις Τῆνος, 2010.

Βλέπε ἀκόμη:

“Ἡ Ἀγκαλιὰ” Σύλλογος Προστασίας Ἀγέννητου Παιδιοῦ <http://www.agalia.org.gr/>

“Π.Ε.Φ.Ι.Π.” Πανελλήνια Ἐνωση Φίλων Πολυτέκνων <http://pefip.gr/>

“ΠΑ.ΣΥ.Π.Α.Π.” Πανελλήνιος Σύνδεσμος Προστασίας Ἀγέννητου Παιδιοῦ http://pefip.gr/?page_id=47

[1] Ψηφίστηκε πρώτη φορά τὸν Μάιο τοῦ 1986 μὲ τὸ Νόμο 1609/1986

[2] Βλέπε τροποποίηση τοῦ Νόμου περὶ Ἐκτρώσεων τὸ 2005 καὶ ἄρθρο 304 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα: Τεχνητὴ διακοπὴ τῆς ἐγκυμοσύνης ἄρθρο 304

[3] Βλέπε καὶ σχετικὰ ἄρθρα στὴν ἐγκυκλοπαίδεια “Πάπυρος-Λαρούς-Μπριτάνικα” ἔντυπη ἔκδοση 2007 ἢ στὴν ἠλεκτρονικὴ τῆς ἔκδοση.

[4] Τὰ Ἀνθρώπινα Λευκοκυτταρικὰ Ἀντιγόνα (Human Leukocyte Antigens, H.L.A.) ἢ

άλλιως Ἀντιγόνα Ἱστοσυμβατότητας εἶναι πρωτεῖνες ποὺ ὑπάρχουν στὴν ἐπιφάνεια κάθε κυττάρου καὶ ἐπιτρέπουν στὸ ἀνοσοποιητικὸ σύστημα νὰ ἀναγνωρίζει τὸν “ἑαυτό” του ἀπὸ τὸ “ξένο”.

[5] Βλέπε καὶ τὸν Β΄ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἐπικυρωμένο ἀπὸ τὴν Πενθέκτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, ὁ ὁποῖος μᾶς διδάσκει ποῖο εἶναι τὸ ἐπίσημο καὶ αὐθεντικὸ φρόνημα τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας: «Ἡ φθείρασα κατ’ ἐπιτήδευσιν, φόνου δίκην ὑπέχει. Ἀκριβολογία δὲ ἐκμεμορφωμένου καὶ ἀνεξεικονίστου παρ’ ἡμῖν οὐκ ἔστιν». Μ. Βασίλειου, Πρὸς Ἀμφιλόχειον περὶ εἰκόνων, ΕΠΕ 1,191.

[6] “Ἡ Ζωὴ μετὰ τὸν Θάνατο”, Μητροπολίτη Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου Βλάχου, ἔκδοση Ἱερᾶς Μονῆς Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, Ἀκράϊφνιο Βοιωτίας

[7] “Ἅγιος Γεώργιος Καρσλίδης”, Εὐάγγελος Π. Λέκκος. Ἐκδόσεις Σαΐτη, Ἀθήνα 2010

[8] “Ἄμα δὲ τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ πέπλασται, οὐ τὸ μὲν πρῶτον, τὸ δὲ ὕστερο” Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἐκδοσης Ἀκριβῆς Πίστεως 2,2, PG 94, 921

(Πηγή: "[Ἐνωμένη Ρωμηοσύνη](#)")